

[Stavad]

et tilladelse til at lave en opdeling mellem deres eksportvirksomhed og deres øvrige virksomhed. Den negative ambi, som er et milliardbeløb, som de har fået udbetalt vedrørende sidste kvartal af 1991, skulle i meget stor udstrækning modsvares af, at de samme virksomheder pr. 20. april 1992 skulle have indbetalt den positive ambi for sidste kvartal af 1991. Med dommen den 30. marts 1992 siger regeringen, at den har mistet hjemmelen til at opkræve disse penge. Yderligere en grotesk situation.

Der kunne laves en meget lang liste over den slags eksempler, som viser, at denne sag er noget af det – ja, jeg behøver ikke engang at sige »noget«, den er det mest utrolige, jeg har oplevet lovgivningsmæssigt. De mest utrolige, de mest tilfældige konsekvenser, jeg har set i de år, jeg har været her i Folketinget.

Det er baggrunden for, at Socialdemokratiet må meddele, at vi ikke vil forhindre regeringen i at gennemføre lovforslag nr. L 259 og på samme måde L 260, men at vi omvendt, sådan som sagen er belyst, heller ikke kan tage medansvar for den. Regeringen har eksempelvis ikke turdet give Folketinget og Folketingets Skatteudvalg sikkerhed for, at loven er EF-medholdelig, og derfor mener vi faktisk ikke, at der er andre end regeringen, der kan bære ansvaret for den lovgivning, der her bliver vedtaget. Det er den, der sidder med ekspertrådgivningen, det er den, der har muligheden for at vurdere med baggrund i de råd, den får.

Regeringen skønner altså, at det er forsvarligt at gennemføre dette lovforslag. Vi har ingen mulighed for at sige, at det vil være fuldstændig uforsvarligt. Vi har ingen mulighed for at opstille alternativer – med de ressourcer, vi har til rådighed. Og derfor vil Socialdemokratiet ikke forhindre, at regeringen gennemfører dette forslag. Omvendt har vi heller ikke et sådant oplysningsniveau, at vi kan tage et direkte medansvar, og derfor vil vi undlade at stemme både til L 259 og til L 260.

Ole Donner (FP):

Jeg vil gerne indledningsvis sige, at jeg er helt enig med hr. Jens Thoft og hr. Stavad i al den kritik, de er kommet med vedrørende behandlingen af dette lovforslag.

Jeg er meget betænkelig over det sjuskeri, der har fundet sted. Vi afgav betænkning i udvalget, inden vi havde fået svar på spørgsmålene.

Hr. Stavad og hr. Jens Thoft har nævnt nogle forskellige eksempler på den lemfældighed, der har været omkring behandlingen af denne sag. Jeg har lige fået et brev fra en nystartet virksomhed, som har indbetalt ambi på 15.000 kr. for sidste kvartal af 1991, selv om den ikke skal. Nu kan den ikke få pengene tilbage, for der foreligger ikke nogen retningslinjer om, hvordan man skal gøre det, selv om man siger, at den ikke skal betale.

Men jeg vil godt sige til hr. Stavad, når han siger, at Socialdemokratiet ikke vil påtage sig ansvaret, men heller ikke vil forhindre regeringen i at gennemføre det her, at hvis Socialdemokratiet og SF sammen med Fremskridtspartiet stemte imod, ville man altså ikke kunne gennemføre det. Derfor påtager Socialdemokratiet sig et medansvar på lige fod med det, der sker i kommunalbestyrelser, når der bliver taget ulovlige beslutninger. De, der undlader at stemme, er lige så ansvarlige som dem, der har stemt for den forkerte beslutning. Så derfor vil jeg appellere til Socialdemokratiet og SF om at tage skridtet fuldt ud og stemme imod dette forslag.

Jeg mener, at dette forslag kommer til at stå som en skamstøtte over regeringen, og når von Eyben i Berlingske Tidende kalder det »et eksempel på lovsjusk, et skoleeksempel på forjasket lovgivning«, er jeg 100 procent enig med ham. Det er bare, fordi man fra regeringens side har opgivet at rydde op i det her; man overgiver det til domstolene og håber, at de kan finde ud af det.

Hvis man derfor skal give regeringen et godt råd, så skal den ruste sig til 100.000–125.000 retssager, men hvis man skal give virksomhederne et godt råd – og det håber jeg at de vil tage imod – så er det, at de sammen med deres brancheorganisationer og sammen med alle de kloge hoveder, der er på de områder, slår sig sammen og udnytter ressourcerne bedst muligt, når de nu anlægger disse retssager imod regeringen. Det er jo helt sikkert, at der kommer et hav af retssager.

Og så synes jeg, at den stasiregel, der står i § 2, stk. 3, er et eksempel på det magtfuldkomne had, der præger tankegangen i dette lovforslag. Der står nemlig, at hvis en virksomhed rejser krav, kan Told- og Skattestyrelsen foretage eftersyn uden retskendelse i ethvert lokale, der benyttes af virksomheden. Sådan tæn-